

Πῶς τοὺς ἱκατακίραμα καὶ πάλι τοὺς ἱφίφδες !...
 μὲρὶ μὰ τοῦτ' οἱ Κόντης τί ροβεροὶ γαλιφῆδες !...
 Πρῶτα θὰ δώσουν τὰ μισά, κατόπι δὲ τὰ ρίστα,
 οὐ δὲ σὰν Ἕλλην γνήσιος οὐραίε· καὶ φωνάζει
 πῶς πρέπει γιὰ τὸ δάνειο λαμπρὰ νὰ γίνῃ ρίστα
 κ' ὁ Βασιλεὺς μετὰ πομπῆς κ' ἐπὶ χρῆσῃ ἀμάξης
 καὶ πάη ἴσῃ Μητρόπολι μὲ καθεὺν τοῦ παιδι
 κ' ἀπὸ καὶ πέρα μὲ καὶ δὴ καὶ πάη ἴσῃ Γουδί,
 νὰ πιάσουν τὴν Ἀλεπού μαζὶ μὲ τὸν Σωτήρα
 καὶ τοῦ δανείου ἑθνικὸν νὰ δώσουν χαρακτήρα.

Μὰς ἐπισκέψῃ σήμερ κ' ὁ Λόρδος Ροζβέρυ
 κ' ὁ Κόντης τὸν ἰδίστης λιγακὶ τὸν βαρῦ,
 κατόπι ὅμως ἀναψὲ σπουδαία βουλία
 κ' ὁ Κόντης ἰδεβαίσει τὸν Ροζβέρυ τὸν βλάμη
 πῶς ἐν ἴσῃ μίλλον χρειασθῆ παράξῃ ἡ Ἀγγλία
 ἐν δάνειον προσφέρεται κ' ἐκείνος νὰ τῆς κάμη.

Ὁ Κόντης ὄλος ζάχαρι καὶ μύσχος καὶ κανέλα
 γλυκοσαλάξαι, Περικλῆ, μὲ τῆς Μυλλαιδῆς ὄλαις,
 τῖρῃσαν τὰ σκαρπίνια τοῦ ἀπὸ τὸ σῦρε κ' ἔλα
 κ' ὁ Σγούτας τὸν ἰδάνειος νὰ βάλῃ μεντζιούλαις.

Τοῦ Περικλέτου ἑπιστολῆ
 ἴσῃ ἀδελφῷ τοῦ τὸν Φασουλή.

Ἀγαπητὴ μου Φασουλή, τὸ γράμμα σου σὰν εἶδα
 ὄλιγον δὲν ἐκ τῆς χαρῆς νὰ μοῦ σαλίψῃ ἡ βίδα,
 καὶ ἴσῃν Τρικούπην ἔτρεξα καὶ τοῦκα ἀμὴ λυπού,
 ὑπόχαρι Δικῆς ὀφθαλμοὺς τοὺς πάντας ἀνταμείβων,
 μὲ τοῦτο δὲ τὸ δάνειον θὰ γίνῃς τοῦ λοιποῦ
 Σωτήρας ἴσῃ τετράγωνον, Σωτήρας εἰς τὸν κύβον.»

Ἐξέστησαν τὰ συμπαντα μ' αὐτὸ τὸ νῆον θαύμα
 κ' ἰβεραιὺθ ἕκαστον τῆς πιστώσεως καὶ τραύμα
 κ' ὁ ὀθόνος κ' ἡ διαβολὴ τῶν πονηρῶν ἐνίγη
 κ' ἔκαμε κ' ὁ Διάδοχος τῆς Ἀλεπούς κνήμη.
 ἴσῃ αἶμα τοῦ τὸ κναυνοῦ ἀπὸ πολὺν καιρὸν
 καθὼς γνωρίζεις, Φασουλή, φλῆξ ἤφαψε μεγάλη,
 τὸ καταρλίγει φαίνεται τὸ πῦρ τὸ ἱερὸν,
 αὐτὸ πῦρ λέγουσ φθ σακερ κ' οἱ φίλοι μας οἱ Γάλλοι,
 καὶ δὲν ἴσῃν ἀκίνητος νὰ καθέται ἴσῃ σπῆτι
 γιὰτὶ τὸ τόσο καθισθὸ παραπολὺ τὸν πλῆττει,
 εἰςέφυρον δὲ οἱ πορὸν κ' αὐτὸς θὰ βασιλεῦσαι τόπον
 θέλει καὶ σφίγγεται νὰ δρῆ καθ' ἴσῃ κ' ἄλλον τρόπον,
 καὶ πότε τρίγει ἴσῃν Σισαυρὸ πρὸς εὐρεσίαν ἀγῶνος
 καὶ πότε καθίθουσ ὀρμῆ ἴσῃ Τρῦακιο τὸ Αἰθάρι,
 κεντάται δὲ πρὸς ἀμιλλαν πας τοῦ στρατοῦ Δρυγόνος
 καὶ μῆτε τέλομα δὲν τῖρῃν ἀδικῶσ τὸ κριθάρι,
 κ' ἴσῃ κ' ἐκείνος φαίνεται καὶδὲ τὸ Βασιλεῖ
 μεγάλας ὑποσχόμενον ἴσῃ μίλλον ἑκστρατείας,
 καὶ ζεμουδιάζουσ κάποτε ἀπὸ τὴν τεμπελίαι
 καὶ κάμψουσ κοπρόσκυλα τῆς ἀριστοκρατίας.

Τοιοῦτρόπως, Φασουλή, τὴν Ἀλεπού ἐν κρήνης
 ἀξίξει ὁ Διάδοχος τοὺς γενικούς ἱκάνους,
 γιὰτὶ καὶ μῆς ἴσῃ ἔσπλιμα παντοτινῆς εἰρήνης
 καὶ ἴσῃν βαθὸν τὸν λήθαργον τοῦ γιγαντάδουσ γένουσ
 πρῶτον ἐκείνον ἐξυπαῖ ὄξυσ σαλπίνγων ἤχος,
 πρῶτος αὐτὸς περιφρεῖ τὴν σκῆνη καὶ τὸ ψυχὸς,
 καὶ σφίξει γιὰ τὴν Ἀλεπού μυσταγία, τάφρουσ, δάσπ,
 ἀφοῦ δὲν ἴσῃ ἄλλο τι πρὸς τὸ παρὸν νὰ πιάσῃ.

ἴσῃ Τὸν Καραπάνου, Φασουλή, τὸ σπῆτι κατ' αὐτὰς
 εἶδα συνεδριάζουσ καμπότους Βουλευτάς,
 τὸν ἔρωτησαν περίεργοι πολλοὶ τὸν θυρωρὸν,
 ἀλλὰ κ' αὐτὸς δὲν σκάμπαζε τί διαβόλο συμβαίνει,
 κ' ἴσῃνοι συνεδριάζουσ κλεισμένων τῶν θυρῶν
 χωρὶς κανεὶς πρὸς φυσικὸν ἀνάγκην τοῦ νὰ βγαίνει.
 Καὶ λέγεται πῶς ἀνεμοσ σωτήριος φουφ
 καὶ νῆον κόμμα ἡ πατρίς ἀρχίζει νὰ κλωσῆ,
 ὁ κόσμος δὲ περίεργος ἰλιγγίει καὶ φρίττει
 καὶ τοῦ φηλοῦ πολιτευτοῦ τὸ σφημιμένο σπῆτι,
 ποῦ ἄλλοτ' ἰτρογίξουσ σουγιάς Κολοκοτρώνης,
 ἀπόρρητον νομίζεται μαντίον τῆς Δωδώνης.

ἴσῃν Περικλέτου ἑπιστολῆ
 τοῦ ἀδελφῷ τοῦ τὸν Φασουλή.

Ἀδελφί μου Περικλέτου... ὄσο γρήγορα ἴσῃ πορεῖς
 τὸν Διάδοχον τοῦ Θρόνου καὶ γιὰ μὲ νὰ συζητήσῃ.
 Τὰ καινούρια τῖρῃσαι τοῦ μοῦ σαλίψαν τὸ μαλαδὸ
 καὶ γι' αὐτὰ στιγμή δὲν παύω ἴσῃνοι Ἐγγλέζουσ νὰ μιλῶ.

Ἄμμ' τὸ κόμμα τὸ καινούριον τί σοῦ λείπει, Περικλέτου ;
 τὰ δὲ πόδια μας θὰ βάλῃ μέσα κ' ἴσῃ σταβιλέτο.
 Μῆς ἴσῃ μὰ χαρὰ κ' ἡ ἄλλη... ἴσῃνοι πολλαῖς μας συμφοραῖς
 τί θὰ γίνωμε μὲ τούταις τῆς ἀτίλειωταις χαρῆαι ;
 Μὲ τὰς τόσας συγχινήσεσ ἀγαθῶν ἀπροσδοκῆτων
 κ' ἐν τῷ μῆσῃ τῆς πανδουῖον τοῦ δανείου ἰερτῆ
 εἶναι κινδύνος καθίθουσ εἰς ἡμῶν τὸν εὐαίσθητον
 σοκράν νὰ πάθῃ βλάβη τῆς μεγάλης ἀορτῆς.

Ποῖος ἀσίκης σὰν τὸν Κόντε μῆς ἴσῃ Λόντρα περπατῆ
 μὲ ταγάρια μῆρος καὶ πίσω καὶ γαρούφαλο ἴσῃ αὐτί ;
 Διεσώθημεν μοιραίως ἐκ τοῦ μέλλοντος κινδύνου,
 μὰς εὐλόγησε κ' ὁ Γλαδῶστον μὲ τὰ δὲ τοῦ σὰν παπποῦ,
 ὁ δὲ Κόντης ὑπερχαίρων εἰς τὸ Πάρκο τοῦ Λονδίνου
 ἴσῃσαι μὲ τρεῖς Μυλλαιδῆς τὴν οὐρὰ τῆς Ἀλεπούς.

Χαιρετίσματα ἴσῃ σκῆνη τῆς κλεινῆς ἰσοπεδῶν
 καὶ νὰ πῆξῃ, βρε Περικλέτου, ἴσῃνοι πολλοὺσ καὶ τοὺσ ὄλιγουσ
 πῶς γι' αὐτὸ τὸ νῆον κόμμα τοῦ κυρίου Καραπάνου
 σοκράς θὰ συζητήσουσ καὶ μὲ Τόρεισ καὶ μὲ Οὐζούσ.
 Ἀσκαρῶμεσ ἴσῃν Καραπάνου, ποῦ τοῦ βάλθη νὰ μὰς σώσῃ,
 ἀσπασμοῦσ ἴσῃν Μυλλέρου, τὸν Σωτήρα, τὸν γιὰτῆ,
 κ' ἴσῃνωται μὲ τὸ νὰ εἶχη καὶ τὸ δάνειο τελερῶσει
 κ' ἴσῃνωται μὲ τὸ νὰ χάσουσ καὶ τῆς μύγαισ νὰ μετρώσ,
 ποῦ καθίθουσ ἴσῃ καποῦλλα Βρετανῶν χροσυγατάδων,
 μὲ τὸν Κόντε τῆς Κερκίρας ἑπιστρίφου ἀρον ἀρον.

**Καὶ ὄλιγαισ ποιηταῖσ,
 μὲ ἄλλουσ λόγουσ ἀγγελιαῖσ.**

Καὶ πάλιν εἰς τ' Ὀύγγερ μὲ τ' Οὐγγερ τὸ βρολλί
 ὁ κόσμος ἰτρολλῆθη κ' ὁ νοῦσ τοῦ Φασουλή,
 καὶ τοῦ λαμπροῦ τεχνίτη τὸ μαγικὸ δοξάρι
 κατῶρθουσ καὶ τούτον εἰς ὕψος νὰ ἐξάρῃ
 καὶ νὰ φωνάζουσ ὄλοι ἀσάμν, Χριστέ, κ' ἄς εἶσῃ...
 χαλέλι γιὰ τὸν Οὐγγερ τὰ φράγμα μας τὰ ἴσῃ.

Καὶ νῆον Περιόδου ἀπὸ τὰ πῶ μεγάλα,
 ὄνομαζόμενον Παιθῶ κ' ὀφέλιμον τὰ μάλα.
 Κατὰ δεκαπενθήμερον κομψότατα ἐκδίδεται,
 πρὸς ὄλουσ σακ τὸ συριστῶ, καὶ λάβετε καὶ ἴσῃται.